

tilfendte Lovforslag indeholder Bestemmelser. Dette er for mit Vedkommende ikke Røisfædet, idet jeg gjerne kunde være bleven staaende ved, hvad der er blevet vedtaget i Landsthinget. Jeg er kun gaadet med de øvrige Udvalgsmedlemmer, fordi jeg maatte opgive Svaret om at faae Udvalgets Flertal til at blive staaende ved, hvad Landsthinget har vedtaget. Efterat Folkethinget forskjellige Gange har henvist Andragender fra Jordemødrene om Forbedring i deres Lønning til Regeringen, forekommer det mig rigtig nok at være et overordentlig tarveligt Resultat, som er fremkommet, naar den faste Løn forhøjes fra 60 Kr. til 100 Kr., medens man væsentlig bliver staaende ved den tarvmæssige Betaling, idet det kun er for den mindre talrige Klasse, at Forhøielsen af denne vil finde Sted. Smidlertid har jeg dog antaget, det var bedre, at Jordemødrene fik en lille Forhøielse i deres Indtægt, selv om den kun var overordentlig beskedne, fremfor at de fremdeles skulde være udfatte for at nytes med, hvad de nu have.

Justitsministeren (Klein): Saaledes som jeg allerede tidligere har udtalt, er jeg, hvad Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag angaar, særdeles villig til at rette mig efter de Anstuelser, som maatte fremkomme fra Folkerepresentationens Side. Det, som for mig har været det Væsentlige, er at skaffe Jordemødrene en Forbedring i deres Vilkaar, og naar dette Maal kan naas, anser jeg det for at være ganske naturligt, at der, hvad Enkelthederne angaar, tages særligt Hensyn til, hvad de Mænd, som repræsenterer Befolkningen rundt om i Landet, maatte anfse for at være det Rigtigste og Hensigtsmæssigste. Egesom jeg derfor stillede mig paa en indbefommende Maade ligeoverfor de Forslag, der fremkom i Landsthinget, hvad dette Spørgsmaal angaar, saaledes er det mig hjært ogsaa at kunne sige om de Forslag, som ere fremkomne i det Udvalg, dette Thing har nedsat til at behandle Sagen, at jeg ikke i dem ser Noget, der kan vække nogen alvorlig Betænkelse hos mig. Forsaauidt det ærede Udvalg har foreslaaet at forhøje den faste Lønning, er dette jo Noget, hvorfor jeg i og for sig kun kan være Udvalget erkjendelig; men det maa selvfølgelig ikke overses, at der i Forbindelse med Forslaget om denne Forhøielse staar Forslaget til Lovudkastets § 3, som gaar ud paa ikke at indføre en saadan Lønsforhøielse som den, jeg fra Begyndelsen af havde anset det for rigtig at bringe i Forslag. Naar jeg ikke desto mindre ikke skal modsette mig Udvalgets Forslag i deres Helhed, saaledes som de foreligge, er det, fordi jeg tror, at der gennem de Bestemmelser, det ærede Udvalg har foreslaaet under Nr. 5 til § 3 i Forbindelse med Forslaget under Nr. 1 til § 1, vil naas en saadan Forbedring i Jordemødrenes Stilling, som jeg tør antage vil svare til den

Forbedring, jeg havde tilladt mig at bringe i Forslag, saaledes at altfaa det af mig tilfattede Maal ogsaa vil kunne naas paa den Maade, der er bragt i Forslag af det ærede Udvalg. Jeg vil endvidere tilføje, at der, naar man kan gaa ud derfra, er Noget i det Forslag, Udvalget har stillet under Nr. 5 til § 3, som for mig har noget tiltalende. Det, der nemlig bestandig fornemmelig har vakt Betænkelse hos mig ved at foreslaa en Forhøielse i den tarvmæssige Betaling, har netop været Hensynet til, hvad jeg vil kalde Smaafolk. Det har hverken været Hensynet til de velhavende Gaardmænd eller til Kommunerne, men det har været Hensynet til Husmændene og de jordløse Indsiddere. Nu gaar imidlertid Udvalgets Forslag ud paa at forhøje Løsten for deres Vedkommende, som i egentlig Forstand kunne henregnes til Gaardmandsklassen med Udelukkelse af dem, som vel efter et vist juridisk Begreb maa kaldes Gaardmænd, men som dog neppe egentlig kunne sættes i Klasse med den egentlige Gaardmandsstand, hvorhos det gaar ud paa at forhøje Betalingen for Kommunerens Vedkommende endog noget videre, end jeg havde foreslaaet, medens den skal blive uforandret for Husmænds og Indsidderes Vedkommende. Jeg gaar som sagt ud fra, at der navnlig gennem den Forhøielse, som af Udvalget er foreslaaet for de Jørdlers Vedkommende, der skulle betales af Kommunen, vil kunne naas et Bederlag for den Ikke-Forhøielse, Udvalget bringer i Forslag for Husmænds og Indsidderes Vedkommende, og jeg skal derfor erklære, at jeg gaar ind paa det Forslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 5, hvilket jeg maa anfse for at være det væsentligste Forslag. — Naar Udvalget under Nr. 3 har foreslaaet, at Alderstillaget skal kunne gives Jordemødrene, selv om de ikke udelukkende have virket i samme Amtsradsreds, finder jeg dette Forslag baade rigtig og billigt. — Ved Forslaget under Nr. 2 fjerner man sig ganske vist noget fra den Løste, som navnlig er kommen frem i det andet Thing, nemlig den, at dette forøgede Alderstillæg skulde være — om jeg saa maa sige — en særegen Præmie eller Belønning til de Jordemødre, som virkelig havde vist sig at være særdeles flinke. Men jeg lægger ikke nogen særdeles Vægt derpaa, idet jeg, hvad enten man yder Lillaget paa den ene eller paa den anden Maade, tror, at det i Pragis omtrent vil komme til at stille sig saaledes, at det vil blive givet Jordemøderen efter den forudsatte Nærkeses Forløb, naar hendes Tjeneste i det Hele kan siges at have været god. Det vilde desuden være en vanskelig Ting at indlade sig paa en Udmaaling af, hvem der egentlig kunde siges at være den Dygtigste, forsaauidt som de Alle maa siges at passe deres Tjeneste ordentlig og tilfredsstillende. Jeg skal derfor kun gjøre den Bemærkning til Forslaget under Nr. 1, at jeg vil bede det